

Sygn. akt V GC 805/16 upr

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

07 lutego 2017r.

Sąd Rejonowy w Nowym Sączu V Wydział Gospodarczy w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Anna Dobosz

Protokolant st. sekr. sąd. Beata Świąt

po rozpoznaniu 07 lutego 2017r. w Nowym Sączu

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością
w K.

przeciwko E. Ś.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej E. Ś. na rzecz powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K. kwotę 7 714,48 zł (siedem tysięcy siedemset czternaście złotych 48/100) wraz z odsetkami ustawowymi od 06 czerwca 2015r. do 31 grudnia 2015r. oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 01 stycznia 2016r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 2 700,00 zł (dwa tysiące siedemset złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Anna Dobosz

Sygn. akt V GC 805/16 upr

1. odnotować wyrok,

2. kal. 21 dni,

07 lutego 2017r. SSR Anna Dobosz

Sygn. akt V G C 805/16

UZASADNIENIE

wyroku z 07 lutego 2017r.

Powód (...) Sp. z o.o. w K. w pozwie z 10 listopada 2015r. skierowanym przeciwko E. Ś. domagał się zasądzenia kwoty 7.714,48 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 06.06.2015r. do dnia zapłaty, oraz zasądzenia kosztów procesu.

Na uzasadnienie żądania powód podał, że w ramach prowadzonej działalności gospodarczej wykonał na rzecz pozwanej usługę transportową z Polski do Republiki Malty. Strony ustaliły wysokość frachtu w kwocie 2.750,00 euro.

Pozwana zapłaciła część wynagrodzenia w łącznej kwocie 1.500,00 euro, 25 czerwca i 8 lipca 2015 roku. Pozostałej kwoty stanowiącej równowartość 1.882,50 euro pozwana nie zapłaciła.

Pozwana obciążyła powoda karą umowną na kwotę 550 euro twierdząc, że na dokumencie CMR brak pieczętki odbiorcy i czytelnego podpisu osoby potwierdzającej odbiór towaru.

(pozew – k. 2-4).

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z 9 maja 2016 roku sąd uwzględnił żądanie pozwu w całości.

(nakaz – k. 52).

Pozwana w sprzeciwie od nakazu zapłaty wniosła o oddalenie powództwa. Przyznała, że zlecała powodowi wykonanie usług transportowych oraz, że strony ustaliły wynagrodzenie w kwocie 2.750,00 euro. Zarzuciła, że na zleceniu przewozowym CMR brak pieczętki odbiorcy towaru i jego wyraźnego podpisu. Wobec tego siedmiodniowy termin płatności nie rozpoczął jeszcze biegu.

(sprzeciw- k. 57-60).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny sprawy:

06 maja 2015 roku pozwana zleciła powodowi wykonanie umowy przewozu pomiędzy K. a miejscowością w Republice Malty. Strony ustaliły wynagrodzenie w kwocie 2.750,00 euro.

Powód wykonał przewóz w ustalonym terminie od 9 maja 2015 roku do 23 maja 2015 roku. Towar został dostarczony odbiorcy bez zastrzeżeń. Na liście przewozowym CMR odbiorca się podpisał i potwierdził datę dostarczenia towaru.

29 maja 2015 roku powód wystawił pozwanej fakturę opiewającą na kwotę 3.382,50 euro, z terminem płatności na 5 czerwca 2015 roku.

Pozwana na poczet należności, 25 czerwca 2015 roku zapłaciła powodowi 1000 euro i 08 lipca 2015 roku 500 euro.

(niesporne).

Strony prowadziły korespondencję mailową, jak i w formie papierowej. Pozwana zarzuciła, że na dokumencie CMR, brak pieczętki firmy odbierającej towar i czytelnego podpisu osoby kwitującej ten fakt. Twierdziła także, że sama nie otrzymała zapłaty za wykonaną pracę. Obciążyła powoda kwotą 550,00 euro, powołując się na prawo naliczenia kary umownej za dostarczenie jej nieprawidłowo wystawionych dokumentów przewozowych.

W piśmie z 28 lipca 2015 roku do pełnomocnika powoda pozwana wskazała, że zapłata kwoty 1500,00 euro nie była potwierdzeniem prawidłowości wykonania usługi, a jedynie wykazaniem inicjatywy ugodowej ze względu na długookresową współpracę z powodem. Uzasadniła, że kara 550,00 euro związana była z tym, że powód nie dostarczył pozwanej prawidłowo wypełnionego dokumentu CMR z wyraźnym podpisem odbiorcy i jego pieczętką.

(d. korespondencja mailowa – k. 21-27, 68,

korespondencja papierowa – k. 28 – 29, 33, 63, 66-67,

nota obciążeniowa – k. 30).

Ustalając stan faktyczny sprawy, sąd oparł się na zleceniu transportowym, liście przewozowym CMR, fakturze VAT, wystawionej przez powoda, notie obciążeniowej wystawionej przez pozwaną, korespondencji stron.

Strony obydwie potwierdziły, że zawarły umowę przewozu, wskazały warunki tego przewozu, ustaliły cenę frachtu. Żadna ze stron nie zaprzeczyła, aby przewóz nie został wykonany, czy aby towar nie został dostarczony do odbiorcy. Pozwana zapłaciła częściowo za usługę.

Pozwana w toku procesu zarzuciła, że sama nie otrzymała zapłaty od swojego zleceniodawcy, jednak w żaden sposób okoliczności tej nie wykazała.

Twierdziła, że nie otrzymała prawidłowo wypełnionych dokumentów. Nie wykazała jednak przed sądem, aby strony zgodnie zastrzegły w umowie, że warunkiem zapłaty jest dostarczenie przez powoda pozwanej listu przewozowego CMR z pieczętką i czytelnym podpisem osoby odbierającej towar. Nie wykazała także, aby strony zgodnie zastrzegły w umowie, że brak ten automatycznie skutkuje prawem naliczenia przez pozwaną powodowi kary umownej. Pozwana nie twierdziła, aby przewóz wykonany został wadliwie, nie powoływała się na szkodę, jaką by miała ponieść na skutek nienależytego wykonania zobowiązania przez powoda.

Sąd zważył, co następuje:

Żądanie pozwu podlegało uwzględnieniu w całości.

Art. 353 § 1 kc stanowi, że zobowiązanie polega na tym, że wierzyciel może żądać od dłużnika świadczenia, a dłużnik powinien świadczenie spełnić.

Art. 358 § 1 kc stanowi, że jeżeli przedmiotem zobowiązania jest suma pieniężna wyrażona w walucie obcej, dłużnik może spełnić świadczenie w walucie polskiej, chyba że ustawa, orzeczenie sądowe będące źródłem zobowiązania lub czynność prawna zastrzega spełnienie świadczenia w walucie obcej.

§ 2 tego przepisu natomiast, że wartość waluty obcej określa się według kursu średniego ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski z dnia wymagalności roszczenia, chyba że ustawa, orzeczenie sądowe lub czynność prawna zastrzega inaczej.

§ 3 z kolei, że jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia, wierzyciel może żądać spełnienia świadczenia w walucie polskiej według kursu średniego ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski z dnia, w którym zapłata jest dokonywana (w brzmieniu od 08 września 2016r.).

Zgodnie z zasadą kontradyktoryjności, wyrażoną m.in. w art. 6 kc i 232 kpc, ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne.

Rzeczą powoda było wykazanie przed sądem, że strony łączyła współpraca, że wykonał na rzecz pozwanej usługę przewozu towarów, za co pozwana nie zapłaciła.

Powód wszystkie okoliczności wykazał w sposób wystarczający. Pozwana przyznała, że strony łączyła umowa przewozu, że ustaliły wysokość należności dla powoda, że towar dotarł do odbiorcy, że otrzymała fakturę wystawioną przez powoda, że zapłaciła część należności.

Ponieważ okoliczności przyznane dowodu nie wymagają (art. 229 kpc), sąd w tej części ustalił, że stan faktyczny był niesporny.

Pozwana, aby uwolnić się od odpowiedzialności za zapłatę powinna była przed sądem wykazać, że z przyczyn leżących po stronie powoda – przewóz nie został zrealizowany, został zrealizowany w sposób nieprawidłowy lub, że nie uzyskała zapłaty za usługę, przy czym nastąpiło to z przyczyn leżących po stronie powoda. Okoliczności takich pozwana nie wykazała.

Ograniczyła się tylko do twierdzeń o tym, że umowa stron nie została zrealizowana prawidłowo, albowiem powód dostarczył wadliwie wypełniony list przewozowy CMR.

Art. 6 ust. 1 pkt a-k Konwencji o Umowie Międzynarodowego Przewozu Drogowego Towarów (CMR) – Dz. U. z 1962r., nr 49, poz. 238 - reguluje jakie dane powinien zawierać list przewozowy.

W razie potrzeby list przewozowy może zawierać inne dane. List przewozowy dołączony do pozwu zawiera wszystkie ustawowo niezbędne elementy.

Zgodnie z wyrokiem WSA w W-wie z 13.05.2008r. VI SA/Wa 263/08 „List przewozowy jest dowodem zawarcia umowy przewozu. Brak, nieprawidłowość lub utrata listu przewozowego nie wpływa na istnienie ani na ważność umowy przewozu, która mimo to podlega przepisom tej Konwencji. Nieprawidłowości w sporządzeniu listu przewozowego nie powodują nieważności umowy przewozu ani nie uniemożliwiają traktowania jej jako podlegającej postanowieniom Konwencji. Artykuł 6 Konwencji wymienia dane, które powinny lub mogą być zawarte w liście przewozowym, a art. 9 określa bliżej jego funkcję dowodową. Wynika z niego, że w braku przeciwnego dowodu, list przewozowy stanowi dowód zawarcia umowy, warunków umowy oraz przyjęcia towaru przez przewoźnika. Jedną z podstawowych funkcji, jakie spełnia list przewozowy CMR, jest funkcja dowodowa, jednak osiąga ona swój pełny walor tylko "w braku przeciwnego dowodu".

Zdaniem sądu twierdzenia pozwanej, że była upoważniona do odmowy zapłaty należności powoda z powodu braku pieczętki i czytelnego podpisu odbiorcy towaru, nie zasługiwały na uwzględnienie.

Pozwana powinna była wykazać, że na skutek tych wadliwości sama nie otrzymała zapłaty, bądź wynagrodzenie jej należne zostało obniżone, a przy tym, że powód miał świadomość faktu, że są to wadliwości które mogą skutkować obniżeniem bądź odmową wypłaty wynagrodzenia jemu. W szczególności, że zgodnie strony zaakceptowały prawo naliczenia przez pozwaną powodowi kary umownej - z powodu takich właśnie wadliwości w liście przewozowym.

Zgodnie z art. 483 § 1 kc można zastrzec w umowie, że naprawienie szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania niepieniężnego nastąpi przez zapłatę określonej sumy (kara umowna).

Art. 65 § 2 kc stanowi natomiast, że w umowie należy raczej badać, jaki był zgodny zamiar stron i cel umowy, aniżeli opierać się na jej dosłownym brzmieniu.

Stanowisko pozwanej powołującej się na prawo naliczenia kary umownej, sąd analizował w kontekście powołanych regulacji prawnych.

Najpierw sąd stwierdził, że brak podstaw do przyjęcia, aby obydwie strony zaakceptowały, iż pozwana może naliczyć powodowi karę umowną za to, że na liście przewozowym CMR brak czytelnego podpisu i pieczętki osoby odbierającej przesyłkę.

Wysłanie przez pozwaną powodowi zlecenia wraz z narzuconymi przez pozwaną ogólnymi warunkami świadczenia usług przewozu, nie stanowią bowiem dowodu zawarcia przez strony umowy i zaakceptowania przez przewoźnika postanowień zastrzeżonych na korzyść pozwanej. Zwłaszcza, że w dokumentach dołączonych do pozwu ogólne warunki zostały skorygowane w istotny sposób adnotacjami powoda.

Ponadto pozwana w żaden sposób nie wykazała, że podnoszona przez nią niepełność adnotacji na liście przewozowym CMR skutkowałą nienależytym wykonaniem zobowiązania przez powoda, które doprowadziło po stronie pozwanej do szkody.

Dlatego sąd przyjął, że pozwanej nie przysługiwało prawo naliczenia kary umownej w wysokości 550,00 euro. Najpierw dlatego, że pozwana w gruncie rzeczy nie wykazała, aby zachodziły okoliczności nieprawidłowego wypełnienia listu przewozowego. Po drugie dlatego, że nie

wykazała aby powód zaakceptował bezwarunkowe prawo pozwanej do naliczenia tej kary umownej. I wreszcie, aby na skutek tego poniosła ona szkodę.

I dalej idąc, pozwana nie udowodniła, aby zachodziły jakiekolwiek okoliczności uzasadniające odmowę zapłaty powodowi brakującej kwoty wynagrodzenia to jest 1.882,50 euro. Nie wykazała bowiem, aby po jej stronie zaistniała szkoda, spowodowana nienależytym wykonaniem zobowiązania przez powoda, a skutkująca ewentualnym obniżeniem wynagrodzenia należnego powodowi. W szczególności nie wykazała, aby sama otrzymała niższe wynagrodzenie od podmiotu który jej zlecił realizację usługi przewozu.

Mając na uwadze powyższe sąd uwzględnił żądanie pozwu w całości, oceniając za zasadne żądanie zapłaty należności z faktury dołączonej do pozwu.

Wobec uwzględnienia żądania pozwu w całości, sąd zasądził od pozwanej na rzecz powoda w oparciu o art. 98 i n. kpc zwrot kosztów procesu, tj. wpisu 300,00 zł i wynagrodzenia fachowego pełnomocnika powoda w kwocie minimalnej 2.400,00 zł.

Z:

1/ odnotować uzasadnienie,

2/ odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powoda,

3/ kal. 14 dni.

20.02.2017r. SSR Anna Dobosz